

LJUBLJANSKI ŠKOFIJSKI LIST

Leto 1925.

Ljubljana, 7. maja 1925.

Štev. 3.

24.

FAKULTETE SPOVEDNIKOV ROMARJEV V SVETEM LETU 1925.

I.

Facultates speciales quae tribuuntur omnibus Confessariis peregrinis qui iam in sua Dioecesi rite approbati sint pro utroque sexu.

1. - Absolvendi, in foro conscientiae et sacramentali tantum, quaslibet personas sibi confitentes a quibusvis ecclesiasticis censuris a iure reservatis aut Ordinario, aut, etiam speciali modo, Romano Pontifici, dummodo publicae non sint; nec non ab omni peccato excessuque quantumvis gravi, etiam Sanctae Sedi reservato; iniunctis salutaribus poenitentiis atque aliis de iure iniungendis.

Ne absolvant igitur, nisi in adiunctis atque ad praescriptum can. 2254, illos qui irretiti sint aliqua censura quovis specialissimo modo Romano Pontifici reservata; possint tamen absolvere a censura can. 2367, in confessarium lata qui reus sit absolutionis proprii complicitis in peccato turpi semel aut bis tantummodo attentatae contra vetitum can. 884.

2. - Dispensandi in foro sacramentali tantum commutando in alia pia opera, ex iusta et probabili causa, omnia et singula vota privata, etiam iurata, exceptis iis votis privatis quae can. 1309 Apostolicae Sedi reservantur; itemque exceptis iis quorum dispensatio vergeret in detrimentum tertii, aut commutatio minus arceret a peccato quam ipsum votum.

3. - Dispensandi super visitatione quattuor Basilicarum cum singulis peregrinis qui vel ob paupertatem vel ob aliam gravem causam in Urbe consistere tamdiu nequeant; scilicet contrahendo vel reducendo ad tres saltem dies visitationes vel has pro suo prudenti arbitrio in alia pia opera commutando.

II.

Facultates speciales quae Decem Confessariis peregrinis, ab Episcopo proprio selectis, tribuuntur ad confessiones sociorum peregrinorum accipiendas.

1. - Absolvendi in foro sacramentali tantum non solum a censuris et excessibus occultis prout statuitur sub n. I, 1, pro omnibus confessariis peregrinis, sed etiam a censuris quae sint publicae in locis ubi commorati sunt poenitentes vel ibi nominatim declaratae sint aut quamvis delictum ad iudicem fori externi iam fuerit deductum: dummodo sint sincere parati quodvis mandatum demisse accipere fideliterque adimplere et scandalum reparare. Moneantur tamen hi publice censurati de libello S. Poenitentiarum omnino submittendo, quo, expresso nomine, cognomine et dioecesi poenitentis, ipsaque censura cum testimonio concessae absolutionis, postu-

letur expeditio Rescripti Ordinario remittendi. Ne absolvant tamen, nisi ad tramitem can. 2254 praelatos cleri saecularis ordinaria iurisdictione praeditos, superioresque maiores religionis exemptae qui in censuras speciali modo Romano Pontifici reservatas publice inciderint.

2. - Dispensandi pro foro conscientiae et in sacramentali confessione tantum, constitutos in Sacris, ad Ordines tantum exercendos, ab irregularitatibus ex delicto occulto, non exclusa irregularitate ex homicidio voluntario aut abortu, de qua in can. 985, 4°, iniuncto, in hoc casu, onere recurrendi intra mensem ad Sacram Poenitentiarium, et standi eius mandatis.

3. - Dispensandi in foro sacramentali tantum in alia pia opera, ex iusta et probabili causa, commutando omnia ac singula vota privata, iurata quoque et etiam Sedi Apostolicae reservata. Similiter possint commutando dispensare votum castitatis perpetuae ac perfectae, etsi fuerit ab origine publice emissum in professione religiosa etiam solemniter et firmum manserit, aliis huius professionis votis relaxatis. Nullatenus tamen ab eodem illos dispensare possint qui vi Ordinis Sacri ad legem coelibatus tenentur, etiamsi ad statum laicalem redacti sint. A dispensatione votorum se abstineant si dispensatio tertio praedictum afferat ac minus arceat a peccato quam ipsa dispensatio.

4. - Dispensandi pro foro conscientiae et in actu sacramentalis confessionis tantum ab occulto impedimento consanguinitatis in tertio vel secundo gradu collaterali, etiam attingente primum, quod ex generatione illicita proveniat, solummodo ad matrimonium convalidandum, non vero ad contrahendum vel sanandum in radice.

5. - Dispensandi ab occulto criminis impedimento, neutro machinante, sive agatur de matrimonio contracto sive de contrahendo: iniuncta, in primo casu, privata renovatione consensus, secundum can. 1135; imposita, in utroque, gravi ac diuturna poenitentia salutari.

Monita

De usu facultatum confessariis peregrinis tributarum.

1. - His facultatibus specialibus confessarii peregrini ubicumque in Urbe et suburbio, servatis can. 908—910 et de consensu rectorum Ecclesiarum, cum sociis peregrinis uti poterunt, ita tamen ut eas valide exercere valeant si unus vel alter peregrinus non socius, cum peregrinis sociis ad ipsos confitendi causa accedat.

2. - Item his facultatibus tantummodo uti poterunt erga poenitentes qui ad confitendum accedant ea mente et sincera voluntate ut Iubilaei veniam consequantur; attamen si poenitens mutato proposito ab acquirenda indulgentia Iubilaei destiterit atque cetera opera imperata intermiserit, omnes absolutiones censurarum, si eas excipias quae ad reincedentiam datae sint, itemque commutationes et dispensationes concessae in suo robore permaneant.

3. - Similiter his facultatibus semel cum singulis poenitentibus uti poterunt, quamvis indulgentia Iubilaei, iteratis operibus, pluries acquiri possit in suffragium defunctorum.

4. - Firmae et immutatae remaneant facultates quas omnes confessarii peregrini per S. Poenitentiarium vel alio legitimo modo consecuti sunt vel consequentur.

5. - Haereticos et schismaticos qui fuerint publice dogmatizantes ne absolvant nisi ii, praeter haeresis et schismatis abiurationem saltem coram ipso confessario factam, scandalum, ut par est, reparaverint.

6. - Pariter confessarium reum absolutionis proprii complicitis in peccato turpi ne absolvant, nisi impositis tum remotione occasionis relapsus, tum obligatione non audiendi neque absolvendi proprium complicitem, nisi secus imminet periculum infamiae et scandali, tum onere eum ipsum monendi, si redierit, attentatas absolutiones invalidas fuisse.

7. - Ne absolvant eos qui sectis vetitis, massonicis aliisque id genus nomen dederint, etiamsi occulti sint, nisi scandalum reparaverint et a quavis activa cooperatione vel favore suae cuiusque sectae praestando cessaverint; ecclesiasticos et religiosos, quos sectae adscriptos noverint, ad can. 2336, n. 2, denunciaverint; libros, manu scripta et signa, quae eadem sectam respiciant, quotiescunque adhuc retineant, absolvendi tradiderint aut se ea tradituros vel destructuros serio promiserint, imposita, pro modo culparum, gravi poenitentia salutari.

8. - A lectione librorum prohibitorum ne quemquam absolvant, nisi is libros quos penes se retinet Ordinario aut confessario tradiderit aut se eos traditurum vel destructurum serio promiserit.

9. - Ab occultis censuris ob partem laesam incursis ne absolvant nisi prius poenitens parti laesae satisfecerit aut serio promittat se, quamprimum poterit satisfacturum.

10. - Violantibus clausuram monialium ob malum finem in casibus etiam occultis, prohibeant, sub poena reincidentiae, quominus in posterum accedant ad Monasterium illud eiusque Ecclesiam.

11. - Eos, qui bona vel iura ecclesiastica sine venia acquisiverint, ne absolvant nisi aut iis restitutis aut compositione quamprimum a competente auctoritate postulata, aut promissione sincere facta eadem postulandi.

12. - Non praetermittant suam cuique poenitenti salutarem poenitentiam sacramentalem imponere, etiamsi sibi conicere iure liceat poenitentem plenissimam Iubilaei veniam esse consecuturum.

13. - Confessio et communio ad lucranda Iubilaei indulgentiam nihil refert utrum visitationibus quatuor Basilicarum antecedant, interponantur vel succedant; unum necesse est ut postremum ex praescriptis opus, quod etiam communio esse potest, in statu gratiae, ad can. 925, n. 1, compleatur. Ab obligatione praescriptae confessionis nullum ne exsolvant; neque fas est, nisi agatur de impeditis, communionem in alia pia opera commutare.

14. - Ne ullum dispensent a precibus, quae ceteroquin a visitatione separari quidem possunt, ad mentem Summi Pontificis fundendis. In commo- dum tamen aegrotantium eas liceat imminuere aut commutare.

15. - Visitationem Basilicarum ne commutent in alia opera, quae ad peragenda poenitens sit alio obligationis propriae dictae titulo adstrictus; et sciant se conscientiam suam oneratos si inconsulto aut sine iusta causa poenitentem ex eiusmodi visitationibus exemerint.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Poenitentiariae, die 1 mensis Decembris anno Domini MDCCCXXIV.

O. Card. GIORGI, Poenitentiarius Maior.

S. FAGIOLO, S. Poenit. a Secretis.

25.

DODATEK K SINODI.

I.

Skušnje za katehetsko usposobljenost.

Pri skušnjah za katehetsko usposobljenost je potreben še poseben ozir na meščanske šole, ki so vzporedne z nižjimi srednjimi šolami. Zato naj se k sklepom sinode, str. 35, sub c, doda:

»Tudi za meščanske šole je za kateheta potrebna skušnja. Za njo so določeni sledeči predmeti: apologetika, dogmatika, moralka, cerkvena zgodovina, pedagogika, katekizem, katehetika in nastop v šoli. — Kdor ima župni izpit, mora napraviti še izpit iz apologetike in zgodovine. — Doktor bogoslovja mora napraviti izpit le iz katekizma, katehetike in pedagogike.«

»Izpraševalna komisija za usposobljenost na meščanskih šolah sestoji iz profesorjev veroučiteljev na srednjih šolah.«

II.

Popoldanski krščanski nauk v cerkvi.

Nejasno je naročilo za krščanski nauk v kvatrnih nedeljah in onih 40 dnevnega posta, str. 100, sub c, odstavek drugi, ki naj se takole glasi:

»V kvatrnih nedeljah in onih 40dnevnega posta krščanski nauk ne izostane, ampak pred njim opravi sv. križev pot...«

III.

Cerkven pokop.

Na str. 158, sub d, naj se točka 3. takole glasi: »Ko bi se vanj pokopal »infidelis«, namreč človek nekrščen, vendar je izvzet nekrščen otrok katoliških staršev, ali ko bi se vanj pokopal haereticus, apostata, schismaticus, publice denuntiatus aut excommunicatus vitandus.«

† Anton Bonaventura,
škof.

26.

**SHOD ZA PROUČAVANJE VZHODNEGA BOGOSLOVJA.
CONVENTUS PRO STUDIIS ORIENTALIBUS.**

Na lanskem velehradskem kongresu za cerkveno edinstvo se je sklenilo, naj se vsako leto vrše mednarodni znanstveni shodi o vzhodnem cerkvenem vprašanju; obenem se je sklenilo, naj se prvi tak kurz vrši v Ljubljani. Dne 5. novembra 1924 je presvetli škof ljubljanski dr. A. B. Jeglič sklical sestanek, na katerem se je sestavil naslednji pripravljalni odbor: Presvetli dr. A. B. Jeglič, pokrovitelj in častni predsednik; dr. F. Grivec, predsednik; dr. A. Snoj, tajnik; dr. I. Fabijan, blagajnik; stolni dekan dr. J. Tomažič, zastopnik lavantinske škofije; profesor dr. F. Barac, zastopnik zagrebške nadškofije. Načrt nameravanega kurza se je predložil

svetemu očetu Piju XI. Apostolski nuncij je dne 28. decembra 1924 sporočil odgovor: »**Augustum Pontificem** laetum esse, quod **Conventus pro Ecclesia Orientali Labaci** habeatur.« V soglasju s tem odgovorom se je sporazumno s profesorjem Mihaelom d'Herbigny, predsednikom papeškega Vzhodnega Instituta, sklenilo, naj ima nameravani kurz značaj mednarodnega znanstvenega shoda: **Conventus pro studiis orientalibus**.

Shod se bo pričel v nedeljo 12. julija s slovesno sv. mašo po vzhodnem obredu. Popoldne bo akademija v proslavo sv. Cirila in Metoda.

V ponedeljek 13. julija: Latinska predavanja o Cerkvi kot mističnem telesu Kristusovem, o vzhodnem pojmovanju cerkvene ustave in edinosti. Popoldne bo slovensko (ali hrvaško) predavanje o podobni tvarini; diskusija o dopoldanskih predavanjih; razpravljanje o metodičnih in praktičnih vprašanjih; zvečer meditacija coram exposito Sanctissimo Sacramento. — Predavanje s skioptičnimi slikami.

V torek 14. julija: Latinska predavanja o sedanjem stanju vzhodnih Cerkva in obredov, o obredu vzhodne maše in o češčenju presvete evharistije na Vzhodu. Popoldne in zvečer kakor 13. julija.

V sredo 15. julija: Latinska predavanja o vzhodnem duhovskem in meniškem idealu, o vzhodni redovniški disciplini v preteklosti in v sedanjosti. — Popoldne: O Apostolstvu sv. Cirila in Metoda, drugo kakor 13. in 14. julija. — Zvečer bo shod za večino udeležencev zaključen.

V četrtek: 1. Posvetovanje profesorjev o metodi in organizaciji znanstvenega proučevanja vzhodnega bogoslovja. 2. Posvetovanje o Apostolstvu sv. Cirila in Metoda (za slovenske, hrvaške in češke odbore Apostolstva sv. Cirila in Metoda).

Shod bo namenjen profesorjem bogoslovja, vsem duhovnikom, zrelejšim bogoslovcem in zrelejšim svetnim izobražencem. Podal bo uvod v proučevanje vzhodnega cerkvenega vprašanja; razpravljala se bodo važna metodična, praktična in znanstvena vprašanja. V inozemstvu je mnogo zanimanja za to prireditel. Predavali bodo 3 profesorji papeškega Vzhodnega Instituta (M. d'Herbigny, T. Spačil, M. Viller), škof Bocjan (Lvov), R. Janin in S. Salaville (Carigrad), dr. J. Višošević (Zagreb), en francoski benediktinec, frančiškan dr. A. Guberina (Makarska) i. dr.

Gg. duhovnikom priporočamo, da naj se že sedaj zanimajo in pripravljajo za ta shod; proučujejo naj domačo literaturo v tem vprašanju in se o tem posvetujejo pri duhovskih konferencah. S shodom bodo združene molitve za cerkveno edinstvo. Tako naj bi se tudi priprava združevala z molitvami za srečen uspeh shoda.

Gospodje, ki se nameravajo shoda udeležiti, naj to najkasneje do začetka junija sporoče na naslov: Apostolstvo sv. Cirila in Metoda. — Ljubljana. — Rožna ulica 11.

Priporočilo.

Shod za proučevanje vzhodnega bogoslovja vsem duhovnikom prav priporočam, želeč, da bi se zanj zainteresirali in kolikor največ mogoče osebno prihiteli k predavanjem. Saj je to vprašanje posebno za nas izredno važno in zato tudi potrebno, da se o njem čim boljše in čim globlje orientiramo. Pritegnejo naj vas v Ljubljano tudi slavna imena profesorjev, ki to vprašanje proučavajo in o njem na papeževem zavodu razpravljajo, pa moremo upati, da nam podele točen pouk o njem.

V Ljubljani, dne 15. marca 1925.

† Anton Bonaventura,
škof.

27.

ZAVAROVANJE ORGANISTOV ZA POKOJNINO.

Pokojninski zavod za nameščence v Ljubljani je z dopisom z dne 28. marca 1925 sporočil semkaj o pokojninskem zavarovanju organistov in prosil, naj bi škof. ordinariat dal cerkvenim predstojnikom potrebna navodila o zavarovanju organistov, ki je po zakonu obvezno, in kako kriti zavarovalnino.

Zadeva je že pojasnjena v Škof. listu 1922, str. 62. Ordinariat pripominja, da je socialna dolžnost cerkva, oziroma cerkvenih občin, skrbeti za pokojnino organistov. Res je, da ta pokojnina po sedanji izmeri ni toliko, da bi se mogel organist, ko obnemore, samo z njo preživljati, vendar je ta pokojnina dosti dobro došla pomoč. Pokojninski zavod pa dela za zvišanje pokojninske rente.

Ker so cerkve večinoma revne, je res težko, plačevati premije zavarovanja. Vendar je pa priporočati, da bi gg. cerkveni predstojniki potom prostovoljnih prispevkov od vernikov zbrali potrebno letno vsoto.

Kjer bi se pa to ne moglo zgoditi, bi se moglo zaprositi za konkurenčno obravnavo v ta namen. Prispevek za pokojninsko zavarovanje organistov kakor tudi njegova plača, spadajo med tiste cerkvene potrebščine, glede katerih določa § 36. zakona z dne 7. maja 1874 drž. zak. št. 50, da je treba za njih pokritje razpisati davčno naklado na člane cerkvene občine, to je za vse rimo-katoliške davkoplačevalce vžupljenih občin ali delov občin, kolikor za te potrebščine ne bi bilo preskrbljeno z lastnim premoženjem cerkvene občine ali z drugimi razpoložljivimi cerkvenimi sredstvi.

Iz seznama zavarovanih organistov, ki je bil poslan škof. ordinariatu z zgoraj omenjenim dopisom, je razvidno, da je v naši škofiji za zavarovanje priglašanih 29 organistov.

Dekanijskim uradom se naroča, naj priskrbe od župnih uradov potrebne podatke, iz katerih bo razvidno, ali pripada organistova služba v posameznih župnijah zavarovanju ali ne. Dotični podatki naj se pošljejo ordinariatu najkasneje do 15. junija t. l.

Koristen bi bil tudi razgovor o tej zadevi na konferenci duhovnikov.

28.

NABIRKA ZA CERKEV V NOVI ŠTIFTI PRI RIBNICI.

Dekanijski urad v Ribnici poroča semkaj z vlogo z dne 23. aprila 1925, št. 232, v tej zadevi:

»Kakor znano, je dne 7. t. m. pogorela streha božjepotne cerkve Matere božje v Novi Štifti. Pred dvema letoma je bila vsa velika kupola umetniško poslikana, kar je stalo mnogo denarja. Treba takoj vso cerkev nanovo pokriti, kar bo zopet mnogo stalo. Ker cerkev nima sedaj sredstev, pa tudi nima sosesčanov, ki bi mogli cerkev vzdrževati, umetnine pa je treba nujno rešiti, zato se podpisani obrača na škofijski ordinariat, da bi morda blagovolil razpisati v Škofijskem listu nabirko darov. Tukajšnji okoličani sicer radi prispevajo za popravo cerkve in bodo zložili

precejšnje vsote, vendar pa bo še mnogo primanjkovalo, k čemur naj bi prispevali tudi drugod Marijini častilci.«

Gospodje župniki se vabijo, da poskrbe na primeren način za prispevke ter jih odpošljejo naravnost cerkvenemu predstojništvu v Novi Štifti, p. Sodražica, ali pa škofijskemu ordinariatu.

29.

SKRB ZA IZSELJENCE.

Društvo »Dobrodelnost« v Ljubljani je poslalo škofijskemu ordinariatu dopis z dne 4. aprila 1925, št. 161/25, ki se glasi:

»Vsled poziva preč. škofijskega ordinarijata je društvo »Dobrodelnost« prevzelo skrb za izseljence. Gotovo je, da so naši izseljenci silno potrebni zaščite. Zato bo društvo »Dobrodelnost« skušalo organizirati skrbstvo za nje. Začeli smo izdajati list »Naš zvon«, kateri se bo razpošiljal izseljencem, da jih ohranimo veri, domovini in svojemu narodu.

Da bomo pa mogli to izvesti, potrebujemo zlasti statistike in točnih naslovov važnejših naših izseljencev. Zato prosimo prečastiti škofijski ordinarijat, da bi nam šel v tem oziru na roke in nam pomagal sestaviti tozadevno statistiko. Na temelju te statistike se bo izdal izseljeniški almanah

Zato prosimo prečastiti škofijski ordinarijat, da bi pozval župne urade, da bi vsak v svoji župniji zbral do konca maja t. l. sledeče podatke:

1. Koliko je župljanov odsotnih izven Slovenije?

2. V kateri državi in pokrajini se nahajajo?

3. Imena važnejših izseljencev, ki se odlikujejo po svoji izobrazbi in društvenem položaju, n. pr. duhovnikov, trgovcev, industrijcev itd.

Prečastiti škofijski ordinariat se vljudno prosi, da bi vse te podatke poslal skupno društvu »Dobrodelnost« v Ljubljani, Poljanski nasip št. 10, vsaj do 15. junija t. l.«

Župnim uradom se naroča, naj do zgoraj označenega dne pošljejo semkaj zaprosene podatke.

30.

POSVETITEV DRUŽIN PRESV. SRCU JEZUSOVEMU.

Glavno vodstvo posvečenja družin v Sloveniji presv. Srcu Jezusovemu (kolegij Družbe Jezusove, Zrinjskega c. 9) je prosilo za objavo sledečih dveh svojih dopisov.

I.

Kako izvršiti posvetitev družin.

Slovesna »posvetitev družin presv. Srcu Jezusovemu« po določilih sv. Očeta Pija X. (19. maja 1908, 24. jul. 1923), Benedikta XV. (27. aprila 1915) in priporočena po sedanjem sv. Očetu Piju XI., se, kakor po ostalem svetu, tudi po vsej Sloveniji lepo širi in organizira.

Da se pa ta lepa vaja še bolj razširi in omogoči tudi v slučajih, ko ni mogoče pri predpisanem obredu prisostvovati duhovniku, prosi podpisano »Tajništvo posveč. družin«, ki pripravlja »Zlato knjigo« vseh slovenskih posvečenih družin, da bi prevz. škof. ordinariat dovolil v dosego odpustkov za vso škofijo sledečo prakso:

»Če duhovnik izjavi, da ne more sam prisostvovati in voditi to posvetitev družine (n. pr. zaradi velike oddaljenosti, težkega pota, velike zaposlenosti ali iz drugega njemu zadostnega razloga), postane družina

deležna vseh odpustkov, če se slika, ki je bila prej blagoslovljena, tudi od koga drugega poviša in odmoli predpisana posvetilna molitev.«

Sv. apost. penitencijarija je namreč na vprašanje glede prakse »posvetitve družin presv. Srcu Jezusovemu« ad dubium:

»Quando iudicandum sit, sacerdotem adesse non posse, ita ut imago ss. Cordis Jesu, prius benedicta, ab aliqua persona saeculari et formula consecrationis recitari possit?« odgovorila:

»Judicium de hac re prudenti iudicio Ordinarii loci remittitur.« (Acta Ap. Sedis 1918, p. 154—56.)

Tako torej ostane navzočnost duhovnikova pri posvetitvi še vedno zaželjena in v dosego odpustkov potrebna, omogoči se pa tudi posvetitev in zadobitev odpustkov družini, ako bi duhovnik iz kakega važnega razloga ne mogel biti navzoč.

II.

Zlata knjiga slovenskih družin.

Po priporočilu zadnjih treh papežev in tozadevnih navodil gospoda knezoškofa je tudi v ljubljanski škofiji mnogo gg. dušnih pastirjev in drugih duhovnikov izvršilo po raznih družinah »Posvečenje družine Srcu Jezusovemu«. Razglasilo se je tudi, da se bodo te posvečene družine prijavile pozneje na gotovo mesto, da se bo uredila statistika in spisala »Zlata knjiga slov. posvečenih družin«, kakor jo imajo že drugi narodi in ki se nato odpošlje v svetovno središče tega posvečenja v Paray le Monial. Kot sedež glavnega vodstva za Slovenijo se je medtem določil kolegij oo. jezuitov v Ljubljani in se je že pričelo z urejevanjem »Zlate knjige«. Nekaj gospodov iz ljubljanske in lavantinske škofije je svoje posvečene družine že prijavilo, velika večina pa še ne. Da se pa vsa zadeva kolikor mogoče uredi, prosi podpisano vodstvo preč. ordinariat, da bi v svojem področju obvestil oz. naročil duhovnikom potom Škof. Lista ali na drugi način, ki se mu zdi primeren, sledeče:

1. V svrhu končne ureditve »Posvetitve družin presv. Srcu Jezusovemu«, določitve statistike in spisovanja »Zlate knjige slovenskih družin«, naj vsi gg. dušni pastirji in drugi duhovniki, ki so izvršili posvetitev družin, pa še niso poslali prijav v Ljubljano, pošljejo čimprej seznam vseh dosedaj posvečenih družin glavnemu vodstvu za Slovenijo: Kolegij D. J. v Ljubljani, Zrinjskega cesta 9. Za vpis v »Zlato knjigo« naj obsega vposlani seznam sledeče: zaporedno številko, datum posvečenja, ime družine, skupno število članov (starši, otroci in posli; posameznih imen ni treba), bivališče (kraj, hiš. štev. in župnija). Eventualna obenem vposlana poročila o teh posvetitvah se bodo po možnosti objavila v »Glasniku Srca Jezusovega«;

2. vse družine, ki se bodo nadalje posvetile, naj se sprti javljajo na isti naslov v Ljubljano;

3. glasilo posvečenih družin bo »Glasnik Srca Jezusovega«, ki se je preselil z novim letom 1925 iz Maribora v Ljubljano in čigar uredništvo so prevzeli oo. Družbe Jezusove. Prinašal bo poročila, statistiko, navodila itd. za posvečene družine;

4. uprava »Glasnika« bo založila posebne »zapisnike posvečenih družin« za posamezne župnije, da se shranijo v župnem arhivu v spomin za poznejši čas; za posvečene družine pa bo izdala lične »družinske listine« (kjer se posamezni člani podpišejo in se listina doma shrani). Oboje se bo dobilo za malenkostno odškodnino pri Upravi Glasnika, Ljubljana, Zrinjskega c. 9.

To se gg. dušnim pastirjem objavlja v vednost in ravnanje.

31.

KOMISIJA ZA KATEHETSKE SKUŠNJE.

Za osnovne šole in meščanske šole: dr. France Pernè, gimn. profesor-veroučitelj v p., predsednik; profesorji-veroučitelji dr. Josip Demšar, dr. Jakob Kotnik, dr. Alfonz Levičnik, dr. Gregorij Pečjak, eksaminatorji.

Za srednje šole: profesorji bogoslovne fakultete v Ljubljani za predmete svojih strok.

32.

DUHOVNIŠKI DOM ZA ODDIH.

Duhovniki so si že dolgo želeli imeti ob morju dom, kjer bi se duševno in telesno v čistem morskem zraku okrepčali in odpočili. Zveza duhovniških društev (Savez Uzajamnosti) je v ta namen vzela v najem samostan frančiškanov tretjerednikov v Glavotoku na otoku Krku.

V samostanu je za duhovnike pripravljenih dvajset lepih, udobnih sobic. Poleg samostana je cerkva Matere božje s tremi oltarji. Takoj za samostanom je morje z lepim razgledom na istrsko obalo, Lovran, Opatijo, Reko, Sušak. Samostan je v zatišju in v popolnoma mirnem kraju na severozapadni obali otoka Krka. Do prve vasi je eno uro, zato bodo tu duhovniki našli mir in svobodo. Za kopanje v morju je več prikladnih mest. V bližini je gozd, kjer najde vsakdo prijeten hlad.

Kuhinjo in gospodinjstvo imajo v oskrbi usmiljene sestre. V samostanu je pošta in ladje vsak dan pristanejo ob Glavotoku. Gostje lahko napravijo izlet v mesto Krk, Sušak, Bakar itd. Nadzorstvo ima redovnik tretjeredec. Sprejemajo se le zdravi gospodje, ki potrebujejo miru, počitka in okrepčila. Torej bolniki se ne sprejemajo.

Dom je odprt od 1. aprila t. l. Stroški za stanovanje in vso oskrbo bodo najmanjši, samo da se pokrijejo režijski stroški. Dohod je iz Sušaka. Duhovniki, ki žele priti v Glavotok na odpočitek, se naj javijo na naslov: Samostan Glavotok, otok Krk. Povedo naj, kdaj mislijo priti in za koliko dni.

33.

BIRMANSKA KNJIGA.

Kan. 798 veli, da naj župnik razen zaznamka v krstni knjigi (kan. 470, § 2.) vpišuje v posebno knjigo delivca sv. birmice, birmance, njih starše in botre, dan in kraj birmice.

Po tozadevni določbi III. škofijske sinode (str. 54) vpiše predpisane podatke v birmansko knjigo domači župnik, to je župnik, v čigar župnijo spada birmanec.

Za mesto Ljubljano pa, kjer radi vednih prememb prebivalstva in pripadnosti župnijam, župnikom ni mogoče voditi tako birmansko knjigo, naj velja sledeče:

Gospodje veroučitelji vseh šol naj predlože škofijskemu ordinariatu zapisnik učencev in učenk, ki so jih pripravili za sv. birmo. Zapisnik naj ima zaporedne številke, ki naj se ujemajo s številkami izdanih birmanskih listkov. Zapisniki naj se izroče ordinariatu tekom binkošne osmine,

oziroma letos v tednu po 24. maju. Tiskovine dobe gg. veroučitelji v pisarni škofijskega ordinariata.

Na podlagi listkov se bo pri škofijskem ordinariatu vpisal v dotične zapisnike dan prejema sv. birmе. Gg. veroučitelji pa se bodo obveščali, ako kateri izmed pripravljenih otrok niso došli k sv. birmi. Na ta način se bo za Ljubljano sestavljala skupna birmanska knjiga.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 25. aprila 1925.

34.

ZA RIMSKO ROMANJE.

Za čas odsotnosti dušnih pastirjev, ki se bodo udeležili rimskega romanja, se daje za slučaje potrebe pravica biniranja onim gg. duhovnikom, ki jih bodo namestovali.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 25. aprila 1925.

35.

RAZNE OBJAVE.

Štolninske pristojbine. Glede nekaterih novih štolninskih pristojbin je v Škof. listu 1924, str. 111, rečeno, da se zaračuna 15 kratni znesek štolnega reda iz leta 1816. v dinarjih. Na vprašanja, ali je vzeti dotične zneske v goldinarjih ali kronah, se odgovarja, da je vzeti zneske v tisti veljavi, ki je bila pred dinarsko, torej v kronah, ne v goldinarjih.

Orglarska šola. Ponovno se opozarjajo zamudni župni uradi, da čimprej vpošljejo dolžne zneske za šolo.

Oddajanje služb organistov. Na ponovno prošnjo Podpornega društva organistov in pevovodij v Ljubljani, se cerkvena predstojništva opozarjajo, da naj se izpraznjena organistovska mesta javno razpisujejo in ne oddajajo privatno.

36.

SLOVSTVO.

Sveto pismo Novega zakona. Prvi del: Evangeliji in Apostolska dela. Po naročilu dr. A. B. Jegliča, ljubljanskega škofa, priredili dr. Fr. Jere, dr. Gr. Pečjak, dr. A. Snoj. Ljubljana 1925. Izdala Bogoslovna Akademija. — Prevod sv. pisma, ki je bil izdan po naročilu škofa A. A. Wolfa, je bil zastarel in je izdaja povrh tudi že pošla. Želja po dobrem slovenskem prevodu sv. pisma se je zadnji čas na katoliških shodih in ob drugih prilikah vedno glasneje izražala. Tej želji je sedaj ustrezno s prevodom, ki ga je pravkar izdala Bogoslovna Akademija v Ljubljani. Prevod je prirejen po grškem izvirnem tekstu s tistim upoštevanjem vulgate, ki ga zahteva najnovejša biblična tekstna kritika. Na vsaki strani so pod črto dodane kratke, poučne, strogo stvarne opazke.

Na koncu je natančen pregled življenja Jezusa Kristusa po štirih evangelijih, seznam mašnih evangelijev in dva zemljevida. Novi prevod, ki se je izvršil dogovorno in v soglasju z najodličnejšimi člani biblijske komisije v Rimu, sam kakor tudi razlaga, je na znanstveni višini in se more meriti z najboljšimi prevodi narodov, kateri imajo za seboj že bogato razvito bogoslovno znanost. Tudi v jezikovnem oziru je tako dovršen, da se bo smel imenovati najlepši kulturni spomenik slovenskega jezika. Želeti je, da knjiga, ki jo priporoča tudi fin tisk in okusna vezava, dobi mesto v knjižnici slehernega duhovnika. Priporoča pa naj se tudi slovenskemu ljudstvu, da postane družinska knjiga v vsaki krščanski hiši.

Theologia moralis. Auctore Ernesto Müller. Editio decima. Recognoverunt et auxerunt Ignatius Seipel et Josephus Ujčić. Liber I. — 8° (XVI et 506). Ratisbonae 1923. Pustet. — Müllerjeva moralna teologija je zlasti starejšemu rodu duhovnikov dobro znana, ker je služila tudi na škofijskem bogoslovnem učilišču v Ljubljani za učno knjigo, preden se je uvedla Noldinova knjiga. O vrlinah knjige govori dejstvo nove 10. izdaje. Prva knjiga dela je izšla l. 1923., druga knjiga je v tisku. Kakor znano, obravnava I. knjiga sledečo stvarino: O nravni dobroti z ozirom na naravni in nadnaravni smoter človeka; o zakonih, o vesti, o človeških dejanjih; o dobrih delih in čednostih, naravnih in nadnaravnih; o grehih (splošno). Razen spovednikom bo knjiga izvrstno služila za pridige, krščanske nauke in duhovno vodstvo sploh, ker ne podaja moralnih nauk kot kompleks definicij, zapovedi in navodil, ampak je ves nauk bolj široko utemeljen in prepleten zlasti z mesti iz patrističnega slovstva. Iz tega ozira bodi knjiga še posebej priporočena.

Zbornik znanstvenih razprav juridične fakultete v Ljubljani. IV. letnik. — Dekanat juridične fakultete v Ljubljani je poslal škof. ordinariatu o tem zborniku dopis z dne 27. aprila 1925, št. 13—preds. 24/25, ki se glasi:

Čast mi je sporočiti, da je izšel IV. letnik »Zbornika znanstvenih razprav«, obsegajoč 280 strani, s sledečimi razpravami:

1. Univ. prof. Mihajil Jasinski: »Prehod od ustnega običajnega prava k pisanem zakonu«; 2. univ. prof. dr. Metod Dolenc: »Problem izvrševanja kazni na prostosti v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev«; 3. univ. prof. dr. Rado Kušej: »Vera in bračna vez v naši državi de lege lata et de lege ferenda«; 4. univ. prof. dr. Stanko Lapajne: »Obšni del k mednarodnemu zasebnemu pravu«; 5. univ. prof. dr. Aleksander Bilimovič: »Nekoliko podatkov o delniških družbah v Sloveniji«; 6. univ. prof. dr. Leonid Pitamic: »Kritični pogledi na juridično osebo«; 7. univ. prof. dr. Gjorgje Tasić: »O teoriji narodne suverenosti, naročito u Francuskoj, i o jednom skorajšnjem pokušaju tamo«.

Zbornik IV. stane 60 Din in se naroča pri dekanatu juridične fakultete v Ljubljani. Ondi so tudi še v založbi prvi trije letniki Zbornika znanstvenih razprav, ki prinašajo prvi na 19, drugi na 12, tretji na 15 tiskovnih polah skupaj 20 znanstvenih razprav iz pravnozgodovinske, civilnopravne, državopravne in narodnogospodarske stroke. Vsi štirje letniki Zbornika znanstvenih razprav stanejo, hkrati naročeni, 150 Din. V založbi juridične fakultete je izšel tudi učbenik prof. dr. Milana Škerlja: »Menično pravo«. Broširan izvod te knjige stane 35 Din.

Dovoljujem si opozoriti Vas na te knjige in Vas vljudno prositi, da jih priporočite v svojem krogu. Fakulteta ne išče pri svojih knjigah nikakršnih dobičkov, nego skuša z njimi le dokazati, da je življenja zmožna, da se navzlic težkim časom znanstveno uveljavlja in da tudi vestno zasleduje važne pravne probleme v naši državi. Ob primerni naročbi pa bi ji bilo vsaj mogoče pokriti jako znatne tiskovne stroške.

Zbornik se gg. duhovnikom toplo priporoča. Posebej je omeniti razpravo univ. profesorja dr. Rado Kušejja o važnem vprašanju odnošaja vere in zakonske vezi z ozirom na obstoječo in bodočo državno zakonodajo. Razprava ima sledeče oddelke: I. Problem. II. Naši bračnopravni sistemi. a) Slovenija s Prekmurjem in Dalmacija. b) Hrvatska in Slavonija. c) Vojvodina in Medmurje. d) Bosna in Hercegovina. e) Črna gora. f) Srbija. III. Veljavnost in razvedljivost mešanih brakov po bosansko-hercegovinskem, črnogorskem in srbijanskem bračnem pravu. IV. Učinek prestopa v islam na obstoječi brak. V. Prestop obeh soprogov v drugo vero. VI. Prašanje veljavnosti brakov, sklenjenih izza prevrata od bivših katoliških strank v Sloveniji po prestopu v pravoslavlje ali v islam. VII. Medversko bračno pravo. VIII. Meddržavopravne smernice za bodoče gradjansko bračno pravo.

Škofijski ordinariat v Ljubljani, dne 7. maja 1925.

37.

KONKURZNI RAZPIS.

Z okrožnico z dne 27. marca 1925, št. 1258, sta bili razpisani župniji Selca nad Škofjo Loko in Dob z zaključnim rokom 20. aprila 1925.

38.

ŠKOFIJSKA KRONIKA.

Cerkveno odlikovanje. Za častnega konzistorialnega svetnika je bil imenovan dr. Josip Jerše, profesor-veroučitelj v Ljubljani. — Za škofijskega duhovnega svetnika je bil imenovan Janez Rihtaršič, župnik pri Sv. Heleni.

Umeščen je bil Alojzij Železny, prej župnik v Ihanu, na župnijo Goriče dne 23. aprila 1925.

Podeljene so bile župnije: Koprivnik v Bohinju Janezu Sadržu, upravitelju istotam (umeščen 28. marca 1925); Unec Andreju Martinčiču, kaplanu v Dobropoljah (umeščen 13. marca 1925); Ihan Janezu Kepcu, župniku v Selcih (umeščen 23. aprila 1925).

Resigniral je radi bolezni na župnijo Štefan Rihar, župnik v Dobu.

Imenovan je za župnega upravitelja v Selcih Ivan Poljanec, kaplan istotam.

Začasni izstop iz dušnega pastirstva je bil dovoljen Pavlu Podregarju, kaplanu v Loškem potoku, ki je odšel v Ameriko (Chicago).

Premeščeni so bili kaplani: Franc Učakar iz Tržiča v Loški potok, Anton Stanonik iz Šmihela pri Novem mestu v Toplice, Valentin Benedik iz Kočevja v Selce (II. kaplan).

Nameščeni so bili novomašniki za kaplane: Miroslav Bartol v Tržiču, Franc Fister v Kočevju, Janez Pečnik v Šmihelu pri Nov. mestu, Janez Štrus v Preserju.

V mašnike posvečeni so bili dne 5. aprila 1925: Mirko Bartol, Franc Fister, Janez Pečnik in Janez Štrus; dne 26. aprila: Fr. Salezij Glavnik, O. F. M.

Umrli so: Avguštin Sever, kaplan v Preserju, v Ljubljani dne 12. marca 1925, v starosti 27 let; p. Placid Fabiani, O. F. M., zlatomašnik in kustos provincije, v Ljubljani 13. marca 1925, v starosti 78 let; Janez Brezovar, zlatomašnik in kaplan v pokoju, v Šmartnem pri Litiji dne 27. aprila 1925, v starosti 79 let. — N. v m. p!

Vsebina: 24. Fakultete spovednikov romarjev v svetem letu 1925. — 25. Dodatek k sinodi. — 26. Shod za proučevanje vzhodnega bogoslovja. — 27. Zavarovanje organistov za pokojnino. — 28. Nabirka za cerkev v Novi Stifci pri Ribnici. — 29. Skrb za izseljence. — 30. Posvetitev družin presv. Srcu Jezusovemu. — 31. Komisija za katehetske skušnje. — 32. Duhovniški dom za oddih. — 33. Birmanska knjiga. — 34. Za rimsko romanje. — 35. Razne objave. — 36. Slovstvo. — 37. Konkurni razpis. — 38. Škofijska kronika.

Izdajatelj šk. ordinariat. — Odg. urednik Josip Dostal. — Natisnila Jugosl. tiskarna.